

GEMEENTEBESTUUR IN VOOR- EN TEGENSPOED

Huib D. Minderhoud

Twee bijzondere historische objecten verdwenen in de vijftiger jaren uit het Coevorder stadsbeeld. In 1954 werd besloten tot het dempen van het gedeelte van de haven tussen de Kasteeldijk en het Arsenaal. Meer ruimte zou verkregen worden voor evenementen en voor het parkeren van auto's. Het laatste was nog geen probleem, maar dat zou het wel eens kunnen worden, dacht het vooruitziende gemeentebestuur. Dat de fraaie brede loswal hierbij ook moest verdwijnen was jammer, maar voor de hand liggend. Verder verkocht mevrouw Kuipers-van Tarel in september 1958 de Molenbelt met opstallen voor f 18.000,- aan de gemeente. Dit betekende niet alleen het verlies van de enige stadsmolen, maar ook het afgraven van de belt, het nog aanwezige restant van het bastion Stad en Lande (Groningen).

't Was ook jammer voor de opgeschoten jeugd, die 's winters, als er sneeuw lag, zo heerlijk met sleeën van de belt kon glijden. Tot op de Van Heutszsingel.

Op 30 april 1957 overleed plotseling wethouder Piet Donker. Hij was vanaf 1927 raadslid en sinds 1939 wethouder geweest, eerst voor de SDAP en later voor de P.v.d.A. Als drukker/zetter had hij samen met zijn werkgever Gerhard Eilander van de Nieuwe Coevorder Courant gedurende de oorlog de illegale

bladen Trouw en Het Vaderland gedrukt. Wethouder Donker werd opgevolgd door zijn partijgenoot J.Pas en diens politieke voorkeur bleek duidelijk anders te zijn. Toen na de gehouden gemeenteraadsverkiezingen de nieuwe raad op 2 september 1957 bijeen kwam, koos de P.v.d.A.fractie niet meer voor de zittende wethouder en aannemer G.Santman sr. (CHU), maar voor de vakbondsman J.B.Hemel (KVP). Dat deed laatstgenoemde buitengewoon goed, want negen jaar daarvoor was hij "gewipt" ten gunste van Santman en nu gebeurde het omgekeerde. Santman, die als wethouder én aannemer negen

Het havengedeelte met loswal vóór de demping. De bomen staan er nog!

jaar lang geen werk voor de gemeente had mogen uitvoeren, was er waarschijnlijk niet rouwig om. Hij had zijn functie zeer naar behoren uitgevoerd en was als negenenzestigjarige ook niet meer de jongste. Dat kon overigens ook gezegd worden van zijn opvolger, die al eerder, van 1935 tot 1949, wethouder was geweest.

Het gemeentebestuur besteedde deze jaren veel aandacht aan onderwijsvoorzieningen. Misschien wel aangemoedigd door het nieuwbouwsucces van de Paul Krugerschool, kwamen B.en W. in 1954 met het plan in de in aanbouw zijnde wijk Binnenvree een derde openbare lagere school te

Wethouder G. Santman sr.

stichten. De raad ging akkoord, want hier zouden in 1956 al honderdnegenenveertig huizen gereed komen. Voor 1958 en 1959 stonden nog eens zestig flatwoningen en honderddrie eengezinswoningen op het programma. De derde school zou echter nog wel even op zich laten wachten, maar 't gemeentebestuur had ook andere voornemens. De Koningin Wilhelminaschool (1899) en de Parkschool (1916) waren sterk verouderd en aan nieuwbouw toe. In 1955 werden beide scholen afgekeurd, maar helaas, drie jaar later zorgde een door het rijk opgelegde bestedingsbeperking voor vertraging. De twee scholen en ook de Ned. Hervormde school (1880), die samen met de Kon. Wilhelminaschool op dezelfde plaats met een

tussenliggend gymnastieklokaal herbouwd zou worden, kwamen niet in aanmerking. Meer geluk had het gemeentebestuur met de bouw van een nieuwe Openbare ULO school. Deze was sinds jaar en dag gehuisvest op de eerste verdieping van de Kon. Wilhelminaschool en deze situatie was, ook al in verband met het groeiend aantal leerlingen, ondraaglijk geworden.

Er was nog een klein probleempje, want op de plaats in de Binnenvree, waar het nieuwe gebouw zou verrijzen, bevonden zich de tennisbanen van de Coevorder Tennis Club. Er werd besloten vier nieuw tennisbanen bij de sportterreinen op De Pampert aan te leggen en zo kon op 14 januari 1957 de eerste steen voor de Openbare ULO school gelegd worden. In de loop van dit jaar werd het gebouw in gebruik genomen en 't werd een school, waarop men in Coevorden met recht trots was. Een modern laag gebouw met ruime lichte lokalen op de hoek van de Europaweg en de Drostestraat, als het ware het visitekaartje van de nieuwe wijk Binnenvree.

Het uit 1934 daterende sportpark De Pampert moest nodig vernieuwd worden en B. en W. nodigden het architectenbureau G. en H. Wierenga uit om samen met de Ned. Heidemaatschappij een plan te ontwerpen. Op 26 maart 1954 presenteerden genoemde ondernemingen een eerste ontwerp voor de realisering van parkeerterreinen met

Het nieuwe sportcomplex "De Pampert".

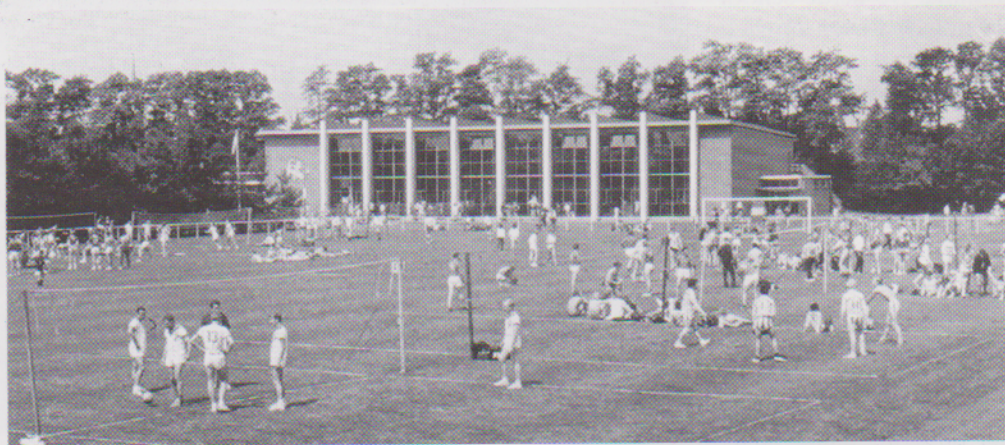
afscheidings, de aanleg van nieuwe speelvelden, verplaatsing van de tennisbanen en de bouw van een sporthal. Geschatte kosten f 800.000,-. De gemeenteraad ging in principe akkoord en op 7 oktober 1955 kwamen de heren Wierenga en de heer Wagenaar van de Ned. Heidemaatschappij het definitieve plan in de raad toelichten.

Er waren nogal wat vragen. De heer Wolbers vroeg bijvoorbeeld waar de ijsbaan zou komen en drong aan op een goede drainage. De heer Wagenaar antwoordde, dat voor de ijsbaan een ander terrein gezocht moest worden en dat er uiteraard voor een goede drainage gezorgd zou worden. De heer Groenendal vroeg waar de sportverenigingen heen moesten tijdens de werkzaamheden, maar de heer Wagenaar vond, dat deze op tijd gewaarschuwd waren en dat ze dus zelf maar voor vervangende ruimte moesten zorgen. De heer Kuipers maakte zich zorgen om het middenpad, vanwaar men ongetwijfeld "zonder betaling van entr  " getuige kon zijn van de wedstrijden. Wierenga vond, dat een afrastering met beplanting dit wel zou voorkomen, waarna Kuipers zich ook nog afvroeg of "er tentoonstellingen zoals die van het Zuidenveld en circussen" gehouden konden worden. Dat bleek niet het geval, want de velden zouden hierdoor te zeer beschadigd worden. De raad besloot tenslotte nog f 500.000,- beschikbaar te stellen voor de bouw van de sporthal.

In 1958 kwam het nieuwe sportpark gereed.

Op 20 mei van dat jaar droeg de gemeente het beheer en de exploitatie ervan over aan de NV "Het Sportpark De Pampert". Ook de nieuwe sporthal zou onder beheer van deze NV komen. Tijdens de gemeentevergadering van 27 mei 1958 ontdekte het raadslid G. Wolbers toch nog een tekortkoming. De raadsnotulen vermelden o.a. met betrekking tot de rondvraag: "Wolbers: "Is paardensport op De Pampert mogelijk" Voorzitter: "Mijns inziens niet". Wolbers: "Dit is dus al weer een leemte, want nu is er geen terrein voor 't beoefenen van deze sport". Hemel (wat geïrriteerd): "In vroeger jaren werden er circussen en tentoonstellingen gehouden, waardoor de terreinen zodanig beschadigd werden, dat ze al na vijftien jaar geheel vernieuwd moesten worden!". Einde discussie.

Zo kreeg Coevorden eind 1958 een totaal vernieuwd sportpark en begin 1959 een sporthal, die in die jaren uniek voor Nederland genoemd mocht worden. Toen Jonkheer Meester Antoine Feith op 18 december 1958 in verband met zijn benoeming tot burgemeester van Voorburg zijn vertrek aankondigde, besloot de raad kort daarop de nieuwe sporthal naar hem de Burgemeester Feith-hal te noemen. Hij had zich als geen ander voor de totstandkoming ervan ingezet, daarbij de uitvoering van plannen om te komen tot een kleinere opzet voorkomend. Hij zou later op sportgebied nog van zich doen spreken.

De Burgemeester Feith-hal.